

mr. H.Th. ten Hagen-Pot

Geef vertrouwen

Velen zullen van de groep Mariënburg gehoord hebben. Het is een groep katholieken, die zich ernstig zorgen maakt over de gang van zaken in de Nederlandse katholieke kerkgemeenschap. Hun bezorgdheid betreft niet alleen het gevoerde kerkelijke beleid en de polarisatie binnen de geloofsgemeenschap, maar vooral het afhaken van de kerk door zovelen, die zich toch eigenlijk zo nauw verbonden voelden met de kerk en vaak nog voelen. De groep doet een oproep aan allen, die zich mede verantwoordelijk voelen voor de katholieke kerk in Nederland, mee naar wegen te zoeken de impasse te doorbreken en het wantrouwen weg te nemen. Ik voel mij persoonlijk nauw verwant met die Mariënburggroep, omdat ik mij inderdaad mede verantwoordelijk voel voor de katholieke kerk in Nederland, op de manier, zoals de groep verwoordt, maar zelf het wantrouwen van de kerkleiding in haar gelovigen ervaar als de grootste belemmering, om deze verantwoordelijkheid waar te maken. Het lijkt alsof het instituut en de regels belangrijker zijn dan de mens, waarvoor de boodschap van Jezus bedoeld is.

De spanningen in de katholieke kerk nu ontstaan omdat veel gelovigen zich niet meer herkennen in het beleid van de officiële kerk, waar alleen Paus, bisschoppen en priesters zich als enigen verantwoordelijk voelen voor het beleid in

de kerk en voor de inhoud van de boodschap en die hun gelovigen zo weinig vertrouwen, dat hun inbreng als niet relevant wordt beschouwd, zoals bijv. bij bisschopsbenoemingen, uitspraken over gescheiden mensen.

Kerk-zijn is ontstaan uit het geloof, dat Jezus na zijn dood weer leefde en doordat een aantal mensen, die daarvan wilden getuigen, samen een groep (kerk) vormden. Zij gingen erop uit om aan iedereen te vertellen hoe zij de boodschap van Jezus ervaren hadden: dat God houdt van iedere mens, wie hij ook is en door welk verleden ook getekend; dat voor God niemand is afgeschreven. De basis van hun gemeenschap was het onderling vertrouwen, dat zij allen vanuit hetzelfde bezig waren.

Ook in deze tijd zouden wij samen kerk moeten zijn in een groot onderling vertrouwen, met respect voor ieders verantwoordelijkheid. Een kerk, waarbij mensen zich nauw betrokken voelen en waarvoor zij zich in willen zetten, omdat de boodschap van Jezus tot hen gericht wordt met woorden, die ze verstaan, door mensen, waarin ze zich herkennen en voor problemen, die op dit moment in de samenleving spelen.

Eenzelfde soort spanning onderken ik op het ogenblik in het CDA. Veel kiezers herkennen zich niet meer in het beleid van het CDA en haken af. Het verwon-

dert mij niet als de rapporten van de werkgroepen, die ingesteld zijn om erachter te komen waarom het CDA in de problemen zit en wat eraan te doen zou zijn, de sfeer in het CDA zouden weer-geven.

In het rapport over de verzorgingsmaatschappij staan de egoïstische, ik-gerichte mens en de bedreigingen in de samenleving centraal en in het organisatie-rapport wordt uitvoerig geschetst, dat de belangrijkste belemmeringen voor de eenheid van het CDA liggen in onbekendheid met de beginselpolitiek, in onvoldoende en onjuist gebruik van de uitgangspunten en in een aantal onderstromen, die de politieke overtuiging niet juist invullen. Ik ga hier niet verder in op de inhoud van de rapporten. Ik ben verontrust over het doemdenken, dat eruit spreekt, over de negatieve benadering, het wantrouwen in mensen en het denken in organisatiestructuren en regels. Op deze manier heeft het CDA geen enkele werfkracht en zal het zeker nog veel meer leden verliezen.

Wij hebben als CDA toch heel wat positiefs te bieden!

Waarom gaan wij in het CDA niet meer uit van onze gezamenlijke overtuiging vanuit de bevrijdende kracht en inspiratie van de boodschap van Jezus? Van de tekenen van hoop, die wij herkennen in mensen en in de samenleving en van het perspectief en de opdracht die er juist in

mr. H. Th. ten Hagen-Pot

het evangelie liggen voor ons nu en voor de komende generatie? Van vertrouwen in elkaar?

Dan zou het CDA met recht een appèl inhouden voor mensen, die elkaar herkennen in de manier, waarop zij allen proberen de boodschap van het evangelie ook in ons politiek handelen te laten doorklinken.